

22/01/22 THỨ BẢY TUẦN 2 TN

Th. Vinh-sơn, phó tế, tử đạo

Mc 3,20-21

HIỂU VỀ “CÁI ĐIÊN” CỦA CHÚA

Thân nhân của Người hay tin ấy, liền đi bắt Người, vì họ nói rằng Người đã mất trí. (Mc 3,21)

Suy niệm: Ở chương ba thánh Mác-cô viết rằng người nhà nói Chúa Giê-su bị mất trí, tính đi bắt Người. Chúng ta tò mò muốn biết tại sao họ lại toan tính như vậy. Qua Tin Mừng Mác-cô, chương hai, ta có thể nhận ra nhiều lý do khiến họ đi đến kết luận này. Trước hết là chọn môn đệ: muốn làm việc lớn, phải chọn giới tinh hoa của xã hội, không ai đi chọn mấy anh ngư dân làm nhóm nòng cốt cả. Thứ đến là gây “gai mắt” cho người khác khi ngồi chung bàn ăn uống với người tội lỗi. Rồi tranh luận với giới lãnh đạo tôn giáo Do Thái về truyền thống: ăn chay, bứt lúa, chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Coi chừng mất mạng như chơi! Cuối cùng là giảng dạy, chữa bệnh cho dân, để dân tuôn đến nhà đến nỗi không có giờ ăn uống. Chỉ có người bị “vấn đề tâm lý” mới hành xử như vậy!

Mời Bạn suy gẫm lời của Thánh Phao-lô: “*Chúng tôi có điên, thì cũng là vì Thiên Chúa*” (2Cr 5,13), để rồi dám liều sống như thánh nhân: “*Bị nguyện rửa, chúng tôi chúc lành; bị bắt bớ, chúng tôi cam chịu, bị vu khống, chúng tôi đem lời an ủi*” (1Cr 4,12-13). Và như thế, bạn và tôi hiểu một chút về cái điên khi theo Chúa, cái điên rồ của Thiên Chúa. Bạn dám có chút điên rồ ấy không?

Sống Lời Chúa: Sống một chút “điên”: “*Bị nguyện rửa, chúng tôi chúc lành; bị bắt bớ, chúng tôi cam chịu*” (1Cr 4,12).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin giúp con chọn cái điên rồ của Chúa: cái điên sống phục vụ, cái điên rồ sống tha thứ, cái điên rồ hiệp hành loan Tin vui. Xin cho con luôn xác tín rằng “cái điên rồ của Thiên Chúa, còn hơn cái khôn ngoan của loài người” (1Cr 1,25). Amen.*